

Ennakoivaa riskiarviota koskevat ohjeet (ORSA-periaatteisiin perustuva)

Ennakoivaa riskiarviota koskevat ohjeet (ORSA-periaatteisiin perustuva)

1. Johdanto

- 1.1. Marraskuun 24. päivänä 2010 annetun asetuksen (EU) N:o 1094/2010 (jäljempänä "EIOPA-asetus") mukaan¹ EIOPA antaa kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ohjeita siitä, miten toimia välivaiheessa, joka johtaa vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II direktiivi)² 25. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY soveltamiseen.
- 1.2. Nämä ohjeet perustuvat Solvenssi II -direktiivin 41, 44, 45 ja 246 artikloihin.
- 1.3. Välivaiheen ohjeiden puuttuessa Euroopan kansalliset toimivaltaiset viranomaiset saattaisivat pitää tarpeellisena kehittää kansallisia ratkaisuja terveellä pohjalla olevan riskiperusteisen valvonnan turvaamiseksi. Johdonmukaisen ja yhtenäisen valvonnan saavuttamisen sijaan Euroopan unioniin saattaa syntyä erilaisia kansallisia ratkaisuja, jotka haittaavat sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa.
- 1.4. On äärimmäisen tärkeää, että Solvenssi II:n valmistelu tapahtuu johdonmukaisella ja yhtenäisellä tavalla. Nämä ohjeet onkin nähtävä Solvenssi II:een liittyvänä valmistelutyönä. Ne edistävät valmistautumista Solvenssi II:een keskeisillä alueilla ja turvaavat näin sen, että yrityksiä hoidetaan asianmukaisesti ja valvontaviranomaisilla on saatavanaan riittävästi tietoa. Näitä keskeisiä alueita ovat hallintojärjestelmä, mukaan luettuna riskienhallintajärjestelmä, ja ennakoiva riskiarviointi (perustuen riski- ja vakavaraisuusarvion eli ORSAn periaatteisiin), sisäisten mallien ennakoarviointi ja tietojen toimittaminen kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.
- 1.5. Valmistelu on tärkeää aloittaa hyvissä ajoin, jotta voidaan varmistaa, että kun Solvenssi II:ta sovelletaan kokonaisuudessaan, yritykset ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat hyvin valmistautuneita ja kykenevät soveltamaan uutta järjestelmää. Tätä varten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten odotetaan käyvän yritysten kanssa tiivistä vuoropuhelua.
- 1.6. Osana Solvenssi II:n täytäntöönpanon valmistelutyötä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi ottaa tammikuun 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen käyttöön tässä asiakirjassa esitetyt ohjeet, jotta vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ryhtyvät tarvittaviin toimiin Solvenssi II:n täytäntöönpanemiseksi kokonaisuudessaan.
- 1.7. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi lähettää EIOPAlle näiden ohjeiden soveltamista koskeva edistymisraportti kunkin vuoden päätyttyä helmikuun loppuun mennessä, ensimmäisen kerran 28. helmikuuta 2015

¹ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48–83

² EUVL 335, 17.12.2009, s. 1–155

mennessä 1. tammikuuta 2014 alkavalta ja 31. joulukuuta 2014 päättyvältä ajanjaksolta.

- 1.8. Valmisteluvaiheessa kansallisten toimivaltaisten viranomaisten odotetaan varmistavan, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset tarkastelevat ennakoivasti riskejä, joille yritys altistuu, samalla tavalla kuin ne joutuvat tekemään Solvenssi II:n voimaantulon jälkeen. Tämän osalta odotetaan, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset valmistelevat aktiivisesti Solvenssi II -direktiivin 45 artiklan mukaisia ennakoivia riskiarvioita (ORSA-periaatteisiin perustuvia) ja aloittavat niiden käyttöönoton.
- 1.9. Koska kokonaisvakavaraisuuden tarvetta koskeva arvio voidaan tehdä riippumatta siitä, mitä määrällisiä sääntelyvaatimuksia sovelletaan, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten odotetaan varmistavan, että yritykset tekevät tällaisen arvion vuodesta 2014 alkaen.
- 1.10. Säännösten mukaisten pääomavaatimusten ja vakuutusteknistä vastuuelkaa koskevien vaatimusten jatkuvan noudattamisen arviointi Solvenssi II -direktiivin 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti sekä 45 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukainen arvio siitä, kuinka merkittävästi yrityksen riskiprofiili poikkeaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennan taustalla olevista oletuksista, liittyvät vahvasti Solvenssi II:n määrällisiin vaatimuksiin, joita ei sovelleta vielä välivaiheen aikana.
- 1.11. Koska yrityksen sisäisen mallin ennakoarviointiprosessissa käsitellään kaikki vaadittavat näkökulmat siitä, kuinka merkittävästi yrityksen riskiprofiili poikkeaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennan taustalla olevista oletuksista, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ei odoteta varmistavan, että ennakoarviointiprosessissa olevat yritykset arvioivat näitä seikkoja yrityksen ennakoivan riskiarvion yhteydessä.
- 1.12. Ohjeet keskittyvät siihen, mitä tällä arviolla tulisi saavuttaa, eivätkä niinkään sen suoritustapaan. Koska esimerkiksi kokonaisvakavaraisuustarpeen arviointi edustaa yrityksen omaa näkemystä sen riskiprofiilista sekä pääomasta ja muista näiden riskien hallitsemiseksi tarvittavista keinoista, yrityksen tulisi päättää itse, miten se tekee tämän arvioinnin ottaen huomioon liiketoimintaansa liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden.
- 1.13. Näihin valmisteluohjeisiin sisältyy ennakoivan riskiarvion raportointia koskeva ohje. Tämän raportin tarkoituksena on antaa valvojalle tarvittavat tiedot tehdystä arvioinnista.

- 1.14. EIOPA antaa tunnustusta ja tukee kehitystä ja saavutuksia maailmanlaajuisesti ja kansallisella tasolla Euroopan unionin ulkopuolella koskien ennakoivaa riski- ja vakavaraisuusarviota koskevien standardien antamista. EIOPA ei kuitenkaan oleta, että kolmansien maiden valvontaviranomaiset soveltavat välivaiheen ohjeita. Ohjeet eivät ole vastaavuusarvioinnin kohteena eivätkä ne ole esteenä komission jo tekemille tai myöhemmin tekemille vastaavuutta koskeville päätöksille. Ryhmärakenteita tai ryhmätasoa koskevat välivaiheen ohjeet soveltuvat vain ETA-ryhmiin, eivät ETA-alueen tai kolmannen maan vakuutusyhtiöiden tai jälleenvakuutusyhtiöiden sivuliikkeisiin.
- 1.15. On ehdottoman tärkeää, että yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelin on selvillä kaikista yrityksen olennaisista riskeistä riippumatta siitä, onko riskit otettu huomioon vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa ja voidaanko ne ilmaista määrällisesti. Lisäksi on erittäin tärkeää, että hallinto-, johto- tai valvontaelin osallistuu aktiivisesti ennakoivaan riskiarvion ohjaamalla prosessia ja kyseenalaistamalla lopputuloksen.
- 1.16. Mikäli ryhmä haluaa tehdä hakemuksen ryhmän ennakoivan riskiarvion toteuttamisesta yhtenä asiakirjana, tämä edellyttää suurta johdonmukaisuutta ryhmän eri prosesseissa.
- 1.17. Ohjeita sovelletaan sekä yksittäisten yritysten että ryhmän tasolla. Lisäksi ohjeissa käsitellään ennakoivaan riskiarvion liittyviä ryhmän erityispiirteitä etenkin ryhmän erityisriskien tai sellaisten riskien osalta, jotka saattavat olla vähemmän merkityksellisiä yksittäisen yrityksen tasolla kuin ryhmän tasolla.
- 1.18. Kyseiset yksittäisten yritysten ohjeet koskevat soveltuvin osin ryhmän ennakoivaa riskiarviota. Lisäksi ryhmien tulisi ottaa huomioon ryhmäkohtaiset ohjeet.
- 1.19. Sisäisen mallin käyttäjien, jotka ovat mukana sisäisten mallien ennakkoarviointia koskevassa prosessissa, odotetaan valmistautuvan käyttämään sisäistä mallia kokonaisvakavaraisuustarpeen arvioinnissa. Sen vuoksi tämän arvion tekemiseksi välivaiheen aikana, ennakkoarviointiprosessissa oleville sisäisen mallin käyttäjille tulisi sallia sisäisen mallin käyttö.
- 1.20. Näissä ohjeissa käytetään seuraavia määritelmiä:
- a) "ennakoiva riskiarvio", jota käytetään ohjeissa: tarkoittaa samaa kuin ennakoiva riskiarvio "(ORSA-periaatteisiin perustuva)";
 - b) "ryhmätaso": tarkoittaa yhtenäistä taloudellista kokonaisuutta (kokonaisvaltainen tarkastelu), johon sisältyvät kaikki hallintojärjestelmää koskevissa ohjeissa mainitut ryhmään kuuluvat yritykset;
 - c) "vastuussa oleva yritys", jota käytetään ryhmää koskevissa erityisohjeissa: tarkoittaa yritystä, joka ryhmätasolla vastaa hallintovaatimusten täyttämistä;
 - d) "ryhmää koskeva ennakoiva riskiarvio": tarkoittaa ryhmän tasolla tehtävää ennakoivaa riskiarviota; ja

- e) "ennakoiva riskiarvio yhtenä asiakirjana": tarkoittaa ryhmän tasolla ja jonkin ryhmän tytäryhtiön tasolla tehtävää ennakoivaa riskiarviota samana tarkasteluajankohtana ja samalta ajanjaksolta yhdeksi asiakirjaksi laadittuna, jos valvoja on antanut siihen hyväksyntänsä.

1.21. Näitä ohjeita sovelletaan 1.päivästä tammikuuta 2014 alkaen.

Osa I: Yleiset säännökset välivaiheen ohjeista

Ohje 1 – Ohjeita koskevat yleiset säännökset

- 1.22. Osana valmistautumista Solvenssi II:n soveltamiseen kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi toteuttaa tarvittavat toimet ottaakseen 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen käyttöön nämä ennakoivaa riskiarviota koskevat ohjeet (ORSA-periaatteisiin perustuvat).
- 1.22. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ja ryhmät ryhtyvät tarvittaviin toimenpiteisiin
- luodakseen prosessin, jolla kehitetään niiden ennakoivaa riskiarviota; sekä
 - kootakseen sellaista laadullista tietoa ennakoivaa riskiarviota varten, jonka avulla kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkastaa ja arvioida prosessin laatua.

Ohje 2 - Edistymisraportti EIOPALLE

- 1.23. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi lähettää EIOPALLE näiden ohjeiden soveltamista koskeva edistymisraportti kutakin vuotta seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä, ensimmäisen kerran 28. helmikuuta 2015 mennessä 1. tammikuuta 2014 alkavalta ja 31. joulukuuta 2014 päättyvältä ajanjaksolta.

Ohje 3 – Ennakoivan riskiarvion kynnysarvojen käyttö

- 1.24. Solvenssi II -direktiivin 45 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että kaikki Solvenssi II -direktiivin soveltamisalaan kuuluvat yritykset ja ryhmät arvioivat kokonaisvakavaraisuustarpeensa vuodesta 2014 alkaen.
- 1.25. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi vaatia, että yritykset, joiden osuus markkinoista on vähintään 80 prosenttia "tietojen toimittamista kansallisille toimivaltaisille viranomaisille koskevissa ohjeissa" annettujen ohjeiden 5–7 mukaisesti, tekevät arvion siitä, täyttääkö yritys jatkuvasti Solvenssi II:n mukaiset pääomavaatimukset ja Solvenssi II:n mukaiset vakuutusteknisistä vastuovelkasta koskevat vaatimukset vuodesta 2015 alkaen. Solvenssi II -säännösten mukaisten pääomavaatimusten ja vakuutusteknisen vastuuelan laskemiseen tullaan antamaan tekniset määrittelyt.
- 1.26. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi vaatia, että ryhmät, jotka toimittavat vuosittaisia määrällisiä tietoja "tietojen toimittamista kansallisille toimivaltaisille viranomaisille koskevissa ohjeissa" annetun ohjeen 9 mukaisesti, tekevät vuodesta 2015 alkaen arvion siitä, täyttääkö ryhmä jatkuvasti Solvenssi

II:n mukaiset pääomavaatimukset ja Solvenssi II:n mukaiset vakuutusteknistä vastuuelkaa koskevat vaatimukset. Solvenssi II -säännösten mukaisten pääomavaatimusten ja vakuutusteknisen vastuuelan laskemiseen tullaan antamaan tekniset määrittelyt.

- 1.27. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi sallia sisäisen mallin ennakkoarviointia koskevassa prosessissa olevien yritysten ja ryhmien käyttää tätä mallia pääomavaatimusten arviointitarkoituksiin sillä edellytyksellä, että kyseiset yritykset ja ryhmät tekevät myös arvion valmistautumisesta siihen mahdollisuuteen, että kansallinen toimivaltainen viranomainen hylkäisi Solvenssi II:n mukaisen sisäisen mallin käyttöä koskevan hakemuksen.
- 1.28. Mikäli yritys, joka ei ole sisäisen mallin ennakkoarviointia koskevassa prosessissa, kuuluu ~~1.26~~ kohdassa 1.26 tarkoitettujen ja ryhmä kohdassa 1.27 tarkoitettujen Solvenssi II:n mukaisten pääomavaatimusten laskennan kynnyksarvojen piiriin, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi vaatia yritystä tai ryhmää tekemään vuodesta 2015 alkaen Solvenssi II:n mukainen arvio siitä, kuinka merkittävästi sen riskiprofiili poikkeaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennan taustalla olevista oletuksista. Solvenssi II -säännösten mukaisten pääomavaatimusten ja vakuutusteknisen vastuuelan laskemiseen tullaan antamaan tekniset määrittelyt.

Osa II: Ennakoiva riskiarvio

Ohje 4 – Suhteellisuus

- 1.29. Solvenssi II -direktiivin 45 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys kehittää ennakoivaa riskiarviota varten omat prosessinsa, jotka on räätälöity yrityksen organisaatorakenteeseen ja riskienhallintajärjestelmään ja jotka sisältävät asianmukaiset ja riittävät menetelmät sekä ottavat huomioon liiketoiminnalle ominaisten riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden.

Ohje 5 – Hallinto-, johto- tai valvontaelimen rooli: ylhäältä alas - lähestymistapa

- 1.30. Solvenssi II -direktiivin 45 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelin osallistuu aktiivisesti ennakoivaan riskiarviointiin muun muassa ohjaamalla arvion tekemistä ja kyseenalaistamalla tulokset.

Ohje 6 – Dokumentointi

- 1.31. Solvenssi II -direktiivin 45 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yrityksellä on ennakoivasta riskiarviosta vähintään seuraava dokumentaatio:
- ennakoivaa riskiarviota koskevat periaatteet;
 - kutakin yksittäistä ennakoivaa riskiarviota koskeva dokumentaatio;
 - kutakin yksittäistä ennakoivaa riskiarviota koskeva sisäinen raportti; sekä
 - ennakoivaa riskiarviota koskeva valvojalle toimitettava raportti.

Ohje 7 – Ennakoivaa riskiarviota (ORSA-periaatteisiin perustuva) koskevat toimintaperiaatteet

1.32. Solvenssi II -direktiivin 41 ja 45 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelin hyväksyy ennakoivaa riskiarviota koskevat toimintaperiaatteet. Näiden periaatteiden tulisi sisältää vähintään

- a) kuvaus käytössä olevista prosesseista ja menettelyistä, joilla ennakoiva riskiarvio tehdään;
- b) riskiprofiilin, hyväksytyjen riskinkantorajojen ja kokonaisvakavaraisuustarpeen välisen yhteyden tarkastelu; sekä
- c) tiedot
 - (i) miten ja kuinka usein stressitestejä, herkkyyssanalyysyjä käänteisiä stressitestejä tai muita merkityksellisiä analyysyjä tehdään;
 - (ii) tietojen laatustandardeista;
 - (iii) arviointitiheydestä ja sen riittävyttä koskevasta perustelusta, kun otetaan huomioon yrityksen riskiprofiili ja sen kokonaisvakavaraisuustarpeen vaihtelu suhteessa sen pääomaposition; ja
 - (iv) ennakoivan riskiarvion tekemisen ajoittamisesta ja olosuhteista, jotka käynnistävät ennakoivan riskiarvion tekemisen säännöllisen aikataulun ulkopuolella.

Ohje 8 – Kutakin yksittäistä ennakoivaa riskiarviota (ORSA-periaatteisiin perustuva) koskeva dokumentaatio

1.33. Solvenssi II -direktiivin 45 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys asianmukaisesti todentaa ja dokumentoi sisäisesti kunkin ennakoivan riskiarvion tekemisen ja sen tulokset.

Ohje 9 – Ennakoivaa riskiarviota (ORSA-periaatteisiin perustuva) koskeva sisäinen raportti

1.34. Solvenssi II -direktiivin 41, 44 ja 45 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys ilmoittaa asianomaiselle henkilöstölle vähintään ennakoivan riskiarvion tulokset ja tätä koskevat johtopäätökset, kun hallinto-, johto- tai valvontaelin on hyväksynyt prosessin ja sen tulokset.

Ohje 10 – Ennakoivaa riskiarviota (ORSA-periaatteisiin perustuva) koskeva valvojalle toimitettava raportti

1.35. Solvenssi II -direktiivin 45 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys toimittaa valvojalle ennakoivaa riskiarviota koskevan raportin kahden viikon kuluessa siitä, kun yhtiön hallinto-, johto- tai valvontaelin on tarkastanut ja hyväksynyt arvion. Raportissa tulisi esittää vähintään:

- a) ennakoivan arvion laadulliset ja määrälliset tulokset ja yrityksen näistä tuloksista tekemät johtopäätökset;
- b) käytetyt menetelmät ja tärkeimmät oletukset; sekä
- c) mikäli käyttöön otettujen kynnsarvojen perusteella on tarpeen, kokonaisvakavaraisuustarpeen, pääomavaatimusten ja yrityksen omien varojen vertailu.

Osa III: Ennakoivan riskiarvion (ORSA-periaatteisiin perustuva) suorittamista koskevat erityispiirteet

Ohje 11 – Kokonaisvakavaraisuustarpeen arvostaminen ja kirjaaminen

1.36. Solvenssi II -direktiivin 45 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että jos yritys käyttää kokonaisvakavaraisuustarvettaan koskevassa arvioinnissa Solvenssi II:n perusteista eroavia kirjaamis- ja arvostusperusteita, se selostaa, miten näiden erilaisten kirjaamis- ja arvostusperusteiden käyttö varmistaa yrityksen erityisen riskiprofiilin, hyväksytyjen riskirajojen ja liiketoimintastrategian paremman huomioon ottamisen sekä liiketoiminnan tervettä ja varovaista johtamista koskevien vaatimusten noudattamisen.

1.37. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys arvioi määrällisesti parhaan kykynsä mukaan vuodesta 2015 alkaen eri kirjaamis- ja arvostusperusteiden vaikutukset arvioon kokonaisvakavaraisuustarpeesta niissä tapauksissa, joissa yritys on käyttänyt Solvenssi II:n perusteista eroavia kirjaamis- ja arvostusperusteita kokonaisvakavaraisuustarpeensa arvioinnissa, edellyttäen että EIOPA on antanut tekniset määrittelyt.

Ohje 12 – Kokonaisvakavaraisuustarpeen arviointi

1.38. Solvenssi II -direktiivin 45 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys arvioi kokonaisvakavaraisuustarpeensa ja ilmoittaa sitten kokonaisvakavaraisuustarpeen määrällisesti ja täydentää määrällistä ilmoitusta olennaisten riskien laadullisella kuvauksella.

1.39. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi tarvittaessa varmistaa, että yritys kohdistaa tunnistettuihin olennaisiin riskeihin riittävän laajat stressitestit tai skenaarioanalyysit voidakseen tarjota riittävän perustan kokonaisvakavaraisuustarvetta koskevalle arvioinnille.

Ohje 13 – Kokonaisvakavaraisuustarpeen ennakointi

1.40. Solvenssi II -direktiivin 45 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yrityksen kokonaisvakavaraisuustarpeen arvio on ennakoiva ja että siihen sisältyy tarpeen mukaan keskipitkän tai pitkän aikavälin arvio.

Ohje 14 – Pääomavaatimukset

1.41. Solvenssi II -direktiivin 45 artiklan ja ennakoivan riskiarvion kynnysarvoja koskevan ohjeen 3 mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että osana arviota yritys analysoi sitä, täyttääkö yritys jatkuvasti Solvenssi II:n mukaiset pääomavaatimukset, ja arvio sisältää vähintään

- a) riskiprofiilin mahdolliset tulevat olennaiset muutokset;
- b) yrityksen omien varojen määrän ja laadun koko sen liiketoiminnan suunnittelukauden ajalta; sekä
- c) omien varojen jakautumisen eri luokkiin ja sen, kuinka tämä jakautuminen voi muuttua liiketoiminnan suunnittelukauden aikana tapahtuvien lunastusten, takaisinmaksujen ja erääntymisten seurauksena.

Ohje 15 – Vakuutustekninen vastuovelka

- 1.42. Solvenssi II -direktiivin 45 artiklan ja ennakoivan riskiarvion kynnysarvojen soveltamista koskevan ohjeen 3 mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa yritysten varmistavan, että aktuaaritoiminto
- a) antaa tietoja siitä, täyttääkö yritys jatkuvasti vakuutusteknisen vastuuvelan laskennalle asetetut vaatimukset; ja
 - b) tunnistaa mahdolliset riskit, jotka johtuvat laskentaan liittyvistä epävarmuustekijöistä.

Ohje 16 – Poikkeaminen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennan taustalla olevista oletuksista

- 1.43. Solvenssi II -direktiivin 45 artiklan ja ennakoivan riskiarvion kynnysarvojen soveltamista koskevan ohjeen 3 mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys arvioi, poikkeako sen riskiprofiili Solvenssi II:n vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennan taustalla olevista oletuksista ja ovatko nämä poikkeamat merkittäviä. Yritys voi ensi vaiheessa tehdä laadullisen analyysin, ja jos se osoittaa, ettei poikkeaminen ole merkittävä, määrällistä arviota ei vaadita.

Ohje 17 – Yhteys strategiseen johtamisprosessiin ja päätöksentekorakenteeseen

- 1.44. Solvenssi II -direktiivin 45 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys ottaa huomioon ennakoivan riskiarvion tulokset ja tämän arviointiprosessin yhteydessä saadut näkemykset vähintään
- a) pääomien hallinnassaan;
 - b) liiketoiminnan suunnittelussaan; sekä
 - c) tuotekehityksessään ja -suunnittelussaan.

Ohje 18 – Arviointitiheys

- 1.45. Solvenssi II -direktiivin 45 ja 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että yritys tekee ennakoivan riskiarvion vähintään vuosittain.

Osa IV: Ryhmän erityispiirteet ennakoivassa riskiarviossa (ORSA-periaatteisiin perustuva)

Ohje 19 – Ryhmää koskevan (ORSA-periaatteisiin perustuvan) ennakoivan riskiarvion laajuus

- 1.46. Solvenssi II -direktiivin 45 ja 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että vastuussa olevayritys suunnittelee ryhmää koskevan ennakoivan riskiarvion niin, että se ilmentää ryhmän rakennetta ja riskiprofiilin luonnetta. Kaikki ryhmävalvonnan piiriin kuuluvat yritykset tulisi sisällyttää ryhmää koskevan ennakoivan riskiarvion piiriin. Tämän tulisi koskea vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä, muita kuin

vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä ja sekä säänneltyjä että sääntelemättömiä yrityksiä, jotka sijaitsevat ETA-alueella tai sen ulkopuolella.

Ohje 20 – Raportointi valvontaviranomaisille

1.47. Solvenssi II -direktiivin 45 ja 246 artiklan mukaisesti, mikäli vastuussa oleva yritys tekee hakemuksen ennakoivan riskiarvion hyväksymisestä yhtenä asiakirjana,

- a) ryhmävalvojan tulisi muodostaa näkemys siitä, sallitaanko ryhmän tehdä ennakoiva riskiarvio yhtenä asiakirjana, ellei kollegiossa ole voimassa muuta päätösprosessia ja ellei mikään jäsen, joka muuten saisi ennakoivasta riskiarviosta erillisen asiakirjan, tätä vastusta; ja
- b) mikäli yhdellä tai useammalla tytäryhtiöllä on pääkonttori jäsenvaltiossa, jonka viralliset kielet eivät ole samat kuin kielet, joilla yhtenä asiakirjana toteutettu ennakoiva riskiarvio on laadittu, kyseisen valvontaviranomaisen tulisi neuvotella ryhmävalvojan, valvontakollegion ja ryhmän itsensä kanssa ennen kuin vaatii yritystä kääntämään ennakoivan riskiarvion asiakirjasta tytäryhtiötä koskevan osan sen jäsenvaltion viralliselle kielelle, jossa tytäryhtiöllä on pääkonttori.

Ohje 21 – Ryhmäkohtaisten riskien vaikutuksen arviointi kokonaisvakavaraisuustarpeen osalta

1.48. Solvenssi II -direktiivin 45 ja 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että vastuussa oleva yritys ryhmää koskevassa ennakoivassa riskiarviossa arvioi asianmukaisesti kaikkien ryhmäkohtaisten riskien ja ryhmän sisäisten keskinäisten riippuvuuksien vaikutuksen sekä näiden riskien ja keskinäisten riippuvuuksien vaikutuksen kokonaisvakavaraisuustarpeeseen, ottaen huomioon ryhmän erityispiirteet ja sen, että eräät riskit saattavat muodostua laajemmiksi ryhmätasolla.

Ohje 22 – Ryhmää koskevan ennakoivan riskiarvion (ORSA-periaatteisiin perustuva) yleissääntö

1.49. Solvenssi II -direktiivin 45 ja 246 artiklan ja ennakoivan riskiarvion dokumentaatiota koskevan ohjeen 8 mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että vastuussa oleva yritys sisällyttää ryhmää koskevan ennakoivan riskiarvion dokumentointiin vähintään kuvauksen siitä, miten seuraavat tekijät on otettu huomioon kokonaisvakavaraisuustarpeen täyttämisen ja säännösten mukaisten vaatimusten jatkuvan noudattamisen arvioimiseksi³:

- a) sen tunnistaminen, mistä ryhmän omat varat muodostuvat ja se, tarvitaanko lisää omia varoja;
- b) omien varojen saatavuuden, siirrettävyyden ja korvattavuuden arviointi;

³ Jatkuvan noudattamisen arviointia edellytetään niiltä ryhmiltä, jotka ovat kynnysarvojen sisällä.

- c) viittaukset mahdolliseen suunniteltuun ryhmän sisäiseen omien varojen siirtoon, jolla olisi olennainen vaikutus johonkin ryhmän yritykseen, ja sen seuraukset;
- d) yrityskohtaisten strategioiden mukauttaminen ryhmätasolla käytössä oleviin strategiaihin; sekä
- e) erityiset riskit, joille ryhmä saattaa altistua.

Ohje 23 – Yhtenä asiakirjana laadittavaa ennakoivaa riskiarviota koskevat erityisvaatimukset

1.50. Solvenssi II -direktiivin 45 ja 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että vastuussa oleva yritys tehdessään hakemuksen ennakoivan riskiarvion toimittamisesta yhtenä asiakirjana esittää selvityksen siitä, miten tytäryhtiöt on otettu huomioon riskiarviossa ja miten tytäryhtiöiden hallinto-, johto- tai valvontaelimet osallistuvat arviointiprosessiin ja tuloksen hyväksyntään.

Ohje 24 – Sisäisen mallin käyttäjät

1.51. Solvenssi II -direktiivin 45 ja 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että sisäisen mallin ennakoarviointia koskevassa prosessissa vastuussa oleva yritys kuvaa ryhmää koskevassa ennakoivassa riskiarviossa ne ryhmään kuuluvat yritykset, jotka eivät käytä sisäistä mallia vakavaraisuuspääomavaatimuksensa laskentaan, ja selostaa syyt tähän menettelyyn.

Ohje 25 – Kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusosyryitysten integrointi

1.52. Solvenssi II -direktiivin 45 ja 246 artiklan mukaisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi varmistaa, että vastuussa oleva yritys arvioi ryhmän kokonaisvakavaraisuuden tarvetta koskevassa arviossa liiketoiminnan riskit kolmansissa maissa samalla tavalla kuin ETA-liiketoiminnan osalta kiinnittäen erityisesti huomiota pääoman siirrettävyyden ja korvattavuuden arviointiin.

Vaatimustenmukaisuutta ja raportointia koskevat säännöt

- 1.53. Tässä asiakirjassa on EIOPA-asetuksen 16 artiklan nojalla annettuja ohjeita. EIOPA-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on kaikin mahdollisin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita ja suosituksia.
- 1.54. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka noudattavat tai aikovat noudattaa näitä ohjeita, tulisi sisällyttää ne sääntely- tai valvontakehikkoonsa asianmukaisella tavalla.
- 1.55. Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava EIOPALLE, noudattavatko vai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä syyt noudattamatta jättämiselle kahden kuukauden kuluessa ohjeiden julkaisemisesta.
- 1.56. Ellei vastausta saada mainittuun määräaikaan mennessä, toimivaltaisten viranomaisten katsotaan jättäneen raportointivelvollisuutensa täyttämättä.

Lopullisen ehdotuksen uudelleenarviointi

- 1.57. EIOPA tulee arvioimaan uudelleen nämä ohjeet.
- 1.58. Erityisesti ohjeessa 3 mainittu vuosi 2015 voi muuttua riippuen OMDII:a koskevien neuvottelujen edistymisestä.